

АНГЕЛИКА.

Не, тате, немога вече да тѣрпа единъ такъвъ мжжъ: тѣрпѣнието ми достигна до крайностъ, да ма псува почти всѣкога.

Г-нѣ Сотенвилъ, (на Г. Дандена.)

Боже мой! ти си билъ единъ безчестенъ човѣкъ, единъ мжзникъ.

Клодина.

Е жално нѣщо, да гледашъ една бѣдна и млада женица презряна.

Г. Данденъ.

Возможно ли е това? . . .

Г-нѣ Сотенвилъ.

Хайде, вѣрви, би трѣбвало да умрешъ отъ срамъ.

Г. Данденъ.

Дозволими, само една дума да ти кажа.

АНРЕЛИКА.

Нема освѣнъ да го послушате, и ще чете много хубави басни.

Г. Данденъ. (на страна)

Огчайвамъ са.

Клодина.

До толкова е пилъ, щото вѣрви; и меризмѣта на виното е достигнала чакъ до насъ.